

fimpel billig Ost fra Finland, men saa lagde man sig i Sverrige efter at lave mere god og kostbar Ost, og saa sendte man den til Udlandet. Naar den høitærede Minister nu talte om, at man skulde beskaffe sin Ost, da er dette jo en ren Bagatel i Sammenligning med de store Spørgsmaal, der foreligge. Den Smule sin Ost, om den kommer toldfrit eller ikke, hvad har det at betyde? Man behøver ikke at være saa misundelig paa de Menneſter, der spise sin Ost, for den Sags Skyld, naar man ser paa alle de øvrige Misligheder ved denne Ordning, at man jo godt kan lade den gaa fri; det have vi ogsaa gjort før. Ostetolden er, saa vidt jeg mindes, indført ved Loven af 4de Juli 1863. Da man indførte den, kunde Ingen tænke paa, at den skulde fordyre den simple Ost: thi den Gang havde vi Sølfsten og Slesvig, og saa havde vi Forsyning derfra. Det var først efter Fredslutningen, at Tarifen virkede saa uheldig. Kunde man blive enig med den høitærede Minister — jeg tvivler derom, efter hvad den høitærede Minister har sagt om Kaffe — om at tage Salt og Ost sammen, saa kunde man dog maasse udrette lidt Godt. — Ganſte vist, naar jeg iøvrigt gennemgaar disse Forhøielser, forekomme de mig gennemgaaende uhenſigtsmæssige, og at Ministeren her er gaaet videre, end vi i sin Tid gik i Løsbudvalget, gjør dem kun værre: — ikke at tale om, at man som sagt slet ikke opnaar det, som vi i sin Tid væsenligt have tilſigtet. Der er nu f. Ex. Forhøielſen paa Vin. Ganſte vist er Vin en Luxusartikel, skjøndt jeg tror dog, at den i den senere Tid i alt Fald i en vis Retning noget har tabt denne Karakter. Er der Noget, der er eiendommeligt for Lægekunsten i den nyere Tid, saa er det vel det, at Vin nu bruges i ganſte umaadeligt Omfang som Lægemiddel. Under Brystsygdomme er det, saa vidt jeg veed, ganſke utvroligt, hvad Lægerne nu indgive deres Patienter af Vin og navnlig af stærk Vin, saa at der Betegnelſen Luxusartikel ikke kan fastholdes (Lh. Nielsen: Banko! En Stemme: Baiersk Ol!) De Herrer mene fra deres personlige Erfaring at kunne anbefale ſvækket Banko og baiersk Ol i Tilfælde af Brystsygdomme. Seg tvivler ikke om, at Banko er et fortrinligt Lægemiddel, at det bruges som saadant. Vin bruges imidlertid aldeles utvivlsomt ogsaa som Lægemiddel i meget store Kvantiteter. Naturligvis er Vin alligevel en Luxusartikel, som nok kan taale at beskaffes; men den anførte Omſtandighed maa dog ogsaa tages i Betragtning. Saa er der Kakaos og

Chokolade. Andre Steder ere disse Ting ikke Luxusvarer. I Frankrig f. Ex. spiser Arbeidsmanden Chokolade til sin Frokost, og det er virkelig et Spørgsmaal, om vi gjøre ret i at fordyre denne Vare. Kakaos er, saa vidt jeg veed, en meget sund Spiſe — jeg er ikke ſynderlig inde i disse Ting — men jeg tror ikke at tage fejl, naar jeg anfører, at man kan betragte Kakaos som lig med fortøttet Mælk; det er altsaa sundt, og det er godt for alle de Menneſter, som trænge til Mælk. Det er altsaa et Spørgsmaal, om det er rigtigt at fordyre disse Baver, og navnlig at gaa ſaa vidt som her i Forslaget, tror jeg paa ingen Maade er rigtigt. Fremdeles er der The. Der er, som bekjendt, ikke saa mange Menneſter, der drikke The, som Kaffe; men derfor er den høiere Afgift, som Forslaget lægger paa The, heller ikke just ſaa Meget. Det er dog tvivlsomt, om den derfor bør forbyres, om end The vel nok i Sammenligning med Kaffe mindre er en almindelig Fornødenhedsartikel. The er imidlertid slet ikke nogen dyr Vare, og er maasse endogsaa en lige ſaa berettiget Artikel som Kaffe; der er mange gamle Koner, som holde mere af at drikke The end Kaffe, hvorfor ſkulle de ikke have Lov til det? Er det ſaa overmaade rigtigt at fordyre Theen, kan det virkelig siges paa nogen Maade at være en Luxusartikel? Jeg er overbevist om, at The ikke er en Luxusartikel for mange Menneſter, men er en Del af de daglige Levnetsmidler, som de bruge. Saa er der Spiſevarer. Ganſte vist, en Del af dem ere afgjort Luxusartikler; men paa den anden Side er netop en stor Del af denne Artikel i den nyere Tid bleven til noget ganſke Andet end til en Luxusvare. Der er alle de henſegte Sager og hermetisk bevarede Ting, som bruges ſaa ganſke overordentlig meget i den senere Tid. Der er rundt omkring kommet store Fabrikker op i denne Fabrikationsgren. (Ufbrydelse af Luzen). Det erede ſøførende Medlem her foran ſiger „Lægemiddel“, men han veed dog ſaa godt som Nogen, at hermetisk-henſegte Sager bruges i ganſke overordentlig Omfang og bestandig mere og mere af alle ſtibsførende Folk. Alle Menneſter, som fare paa de lange Rejſer, forsyne ſig bedſt og billigst ved at indkjøbe ſaadanne Artikler i stor Mængde. Det er Noget, som netop i den allerſidſte Tid er blevet ſaſt Praxis. Forhøielſen af Tolden paa Tobak vil jeg kunne gaa ind paa, naar jeg kan opnaa noget Andet derfor, som jeg ſetter Pris paa; men jeg vil ikke gaa til let og letſindig at fore-